

JUBILEUSZ 2014

*450 lat od przybycia pierwszych jezuitów do Polski
200 lat od wskrzeszenia Towarzystwa Jezusowego*

18 czerwca 2014 r.

1. Ze źródeł naszej duchowości

Wszyscy współbracia uczestniczą w poważnej odpowiedzialności czuwania nad czystością i pielęgnowania jej przez wzajemne wsparcie, przyjaźń i współdziałanie z Przełożonymi w trosce o nich samych i o Towarzystwo.

Niech Przełożeni i kierownicy duchowni okazują jak najwyższą troskę o życie duchowe poszczególnych osób, towarzysząc im nieustannie i dyskretnie w duchu zaufania. Niech pomagają im przewycięzać zmęczenie, trudności i pokusy, jakie mogą napotkać na drodze życia konsekrowanego czystością. Niech także zabiegają, aby Nasi w okresie formacji zostali pozytywnie i roztropnie pouczeni w sprawach seksualnych, tak by odpowiednio uodpornieni potrafili mężnie przewycięzać w życiu różne kryzysy dojrzewania. W przypadku zaś poważnych problemów psychologicznych należy zalecić współbratu poradę u jakiegoś psychologa czy psychiatry. Kierując się autentyczną miłością do współbraci, mają zdecydowanie zadbać, aby niezdolni lub wątpliwie zdolni do zachowania czystości nie byli przyjmowani do Towarzystwa, a tym bardziej dopuszczani do ślubów lub do święceń. Z troskliwą uwagą i wielkim zaufaniem niech służą pomocą neoprezbiterom i młodszym Braciom, którzy zaczynają pracę w winnicy Pańskiej lub przez dłuższy okres czasu odbywają żmudne studia specjalistyczne. Gdy zaś zauważą lub dochodzą do przeświadczenia, że ktoś unika wspólnoty, niech starają się przyciągnąć go do niej z miłością (*Normy Uzupełniające* 148 § 1 i 2).

2. Refleksja

Powyższe zalecenia są konkretne i wymagające. Dotyczą głównie Przełożonych i kierowników duchowych, a jednocześnie przypominają nam, że wszyscy uczestniczymy w poważnej odpowiedzialności czuwania nad naszą czystością i że wszyscy mamy ją pielęgnować przez wzajemne wsparcie, przyjaźń. Łatwiej jest bowiem „zachować czystość, gdy w życiu wspólnym pomiędzy współbraćmi kwitnie autentyczna braterska miłość; gdy przez krzewienie miłości i ochoczą jedność serc, która uzdalnia nas, byśmy jeden drugiego nosili brzemia, obejmujemy wszystkich i każdego ofiarną miłością, a równocześnie z wszystkimi i każdym z osobna podejmujemy twórczy i owocny dialog oraz stajemy się prawdziwie braćmi oraz przyjaciółmi w Chrystusie” (*NU* 146 §3).

Towarzystwo Jezusowe

Prowincja Polski Południowej ♦ Prowincja Wielkopolsko-Mazowiecka

W osobistej refleksji i modlitwie odpowiedzmy sobie na parę pytań. Czy doświadczam pomocy współbraci w życiu ślubem czystości? Czy jestem świadom wzajemnej odpowiedzialności? W jaki sposób przyczyniam się do współtworzenia warunków i klimatu dla trwania w czystości? Czy Pan oczekuje ode mnie czegoś więcej? „Jak są moje relacje z przełożonymi? Czy powierzam im intymne szczegóły mojego zmagania się z czystością? Czy mam kierownika duchowego, któremu mówię prawdę? Co jeszcze Pan ukazuje mi, gdy rozważam te teksty?” (*W. A. Barry SJ, Nasz sposób postępowania, s. 105*).

3. Rachunek sumienia i prośba

„Towarzystwo wie z doświadczenia samego Ignacego, że jest rzeczą najwyższej wagi nieustannie ponawiać wysiłek wierności wspartej pokornym i prostym nabożeństwem do Najświętszej Maryi Panny, która przez swe dziewicze przyzwolenie otrzymała Bożą płodność i stała się Matką pięknej miłości (*NU 146 §2*).

O Maryjo, słodka Matko nasza w niebie,
prowadź nasze kroki po drodze żywota,
jakże często stromej i pełnej wyboi,
a u kresu drogi bądź nam niebios Bramą
i błogosławiony Owoc Twego łona
okaż nam Jezusa. Amen.

